

τρόπους, όπου η φρόνησις, η ἀνδρεία, η οἰκονομία καὶ κατερίαι ἀγοράζουσι πολυδαπάνως τὸ ὄνομα πολίτης· ὅπου ἐπικρατεῖ ἡ δραστηριότης, ἡ περὶ τὰς υποθέσεις περὶ, ἡ φιλοκέρδεια κτλ. ἀναγκαίως ἡ γυνὴ καταβαίνει εἰς τὴν δευτέραν τάξιν. Τί χρησιμεύει εἰς τὴν Ἀμερικανὴν ἢ Γερμανικὴν ἐξέψιν, ἢ Γαλλικὴν ζωηρότητα, τὸ ἰταλικὸν πάθος; Ἡ θέλον ὑπάρχει νόσοι ψυχικαὶ καὶ σωματικαί. Καὶ ἐκεῖ ἐπικρατεῖ ἡ οἰκικὴ φρονίσις, οὐχὶ ὅπως καθὼς εἰς τὴν Γερμανίαν, ὅπου ἡ χρῆσις τοῦ πατρὸς ἐνθυμίζει τὴν ἀκρίβειαν τῶν λογαριθμῶν. Ἡ αἰλουσία Ἀμερικανικὴ ἐγείρεται εἰς ὠρτισμένην ὥραν καὶ προετοιμάζεται, διευθετεῖ τὰ τῆς οἰκίας, ἀνδιᾶζει πολὺ, ἐργάζεται ἐργόχειρον γυναικίον, ἐπισκέπτεται τὰς ἐκδοχὰς δι' ἀργίαν, καὶ ἐπιστρέψασα καθ' ὠρτισμένην ἐκδοχὰς ὥραν εἰς τὴν οἰκίαν διτάττει νὰ ἐτοιμασῶσι τὸ εἶπνον, καὶ τοῦτο ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπαναλαμβάνῃ τὴν ἡμέραν ἀπαράλλακτως. Δυνάμεθα λοιπὸν νὰ περιηρώμεν ἀπὸ τοιαύτας τιμίας μὲν καὶ εὐσεβεῖς, ἀλλὰ ἡμέρας καὶ νεναρκωμένας γυναῖκας πολλὴν εὐημερίαν καὶ νὰ ἐμπιστευώμεθα εἰς αὐτὰς ἀναλόγως· ἀλλ' ὀλίγην συμπάθειαν καὶ ἀληθῆ εὐδαιμονίαν πρέπει νὰ ἐλπίσωμεν.

Εἰς τὴν Γαλλίαν ἡ ἀνατροπὴ τῶν γυναικῶν συνίσταται εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἁγίας γραφῆς, εἰς τὰ ἔργα τῆς Ῥωσίνης, εἰς τὴν χρονολογίαν καὶ ἱστορίαν, εἰς τὸ κίνημα, τὸ ὁποῖον μόλις διδοὶ τὸν ἐπιούσιον ἔργον. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν διδάσκονται αἱ γυναῖκες πρωτίτως νὰ βασανίζωσι τὸ κύμβαλον, νὰ ψάλλωσι ᾠδὰς, νὰ λιγυρᾶς ἀνευ χαρακτῆρος ὁμοῦ καὶ νὰ ἀκολουθῶσι εἰς ὁδηγίαν τῆς μητρὸς. Εἰς τὴν Γερμανίαν, ἡ θρησκευτικὴ διδασκαλία ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τοῦ μετρίου καὶ φέρει σπουδαῖα ἀποτελέσματα. Εἰς τὴν Ἀμερικανὴν γυναικίαν τῆς ψυχῆς τῶν γυναικῶν ὑπάρχει ὅλως μη-τρικὴ.

Παντοῦ ἄρα ἡ κατάστασις τῶν γυναικῶν ἀπαιτεῖ μεταρρυθμίσεων μεγάλων. Αἱ σφαῖραι γυναικῆς τῆς Ἀγγλίας ἀπέχουσι τόσον τοῦ τύπου τῆς καλῆς γυναικὸς, ὅσοι αἱ ἀμαθεῖς Ἰταλίδες, αἱ ὁποῖαι ἄγονται καὶ φέρονται ὑπὸ τῶν αὐτομάτων ὀρέξεων. Ἐν γένει δὲ εἰς τὴν Γαλλίαν, καθὼς καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν, αἱ γυναῖκες κατατρέβουσιν ἕξ ἔτη διὰ τὰ μάθωσιν, ὅτι θέλουσι ληροῦναι ἅμα νυμφευθῶσι. Διότι τίς μετὰ ταῦτα ἐκ τῶν γυναικῶν τῆς μέσης τάξεως θέλει φροντίζει νὰ ἰσχύῃ τὴν κινύραν, ἢ νὰ ζωγραφῇ; Ἀλλὰ τί ἀκούομαι εἰς τὰς συναναστροφὰς εἰμὶ ἡμιμαθεῖς καλλιτεχνίστριας, τῶν ὁποίων τὸ πλεονέκτημα τόσῳ ὀλιγοτέ-ρῳ ὑποφέρομεν, ὅσῳ τὸ ἐπεμελήθησαν διὰ νὰ ἀπο-τείνωσιν ἄνδρα.

Εἰς τὸν Γερμανικὸν βίον αἱ ἡλικιωμένας γυναῖκες δὲν ἐκτρέφονται καθὼς ἀλλαχοῦ τῆς Εὐρώπης· ἐπειδὴ εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Γαλλίαν ἀφ' οὗ φθάσωσι τὸ 40 ἔτος παύουσι νὰ ἔχωσι πλέον θάρος εἰς τὴν πλά-τυστα τῆς κοινωνίας, οὔτε ταῖς ὑπολείπεται ἄλλο εἰμὶ ἐργασίαν καὶ ὑπόκρισις· διότι αἱ γηράσκουσαι παρη-γοῦνται γινόμεναι αὐστηραὶ περὶ σφαλμάτων, τὰ ὁποῖα δὲν δύναται πλέον νὰ πράξωσιν. Εἰς τὴν Γερ-μανίαν δὲ, ὅπου ἐπικρατοῦσιν αἱ ἡθοναί, τὰ καθή-

κοντα καὶ αἱ ιδέαι τῆς οἰκονομίας εὐρίσκει πάντες τὴν θέσιν τῆς ἡ γυνῆ.

Εἰς τὴν Ἀμερικανὴν μόνον ὁ ἔρως καὶ ὁ γάμος ἐν-νοήθησαν τοιοῦτοτρόπως, ὥστε νὰ φέρωσι τὴν πλείστην εὐημερίαν· ἀλλ' εἰς μὲν τὰς Ὁμοσπονδίας ἐπαρχίας ἡ εὐημερία αὕτη ὑπάρχει μονότονος· ἐπειδὴ αἱ γυναῖ-κες περιωρισμέναι εἰς τὴν οἰκογένειαν ἀποβάλλουσι πᾶσαν ἰδανικὴν ἐξίν· τὸν ἀντίον ὁ ἔρως τῶν τεχνῶν, καὶ θρησκευτικῆς τις εὐλάβειαν διδόνουσιν εἰς τὰς Γερμα-νίδας ἄλλον χαρακτῆρα· περιστοιχόμεναι δὲ ὑπὸ τέ-κνων καὶ θεωροῦσαι πᾶσαν ἐρωτοληψίαν ἀθέμιτον οὐχὶ μόνον ὡς σκάνδαλον, ἀλλὰ καὶ κακοζηλίαν, λατρεύου-σαι δὲ πάντοτε τὸν οὐζυγον εὐρίσκουσι τρόπον νὰ ἀνα-φέρωσι πολλάκις τὸν Κάντιον καὶ Κλοιστόκ εἰς τὸς συζυγικὰς συνομιλίας των.

(Ladie's magazine).

ΗΦΑΙΣΤΕΙΑ ΒΟΡΒΟΡΟΦΟΡΑ

Αἱ ὀπόγειοι ἐκρήξεις δὲν ἐκπέμπουσι πάντοτε εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς σφαίρας ὕλης τεττηκίας, ἐνίοτε, καὶ εἰς διάφορα μέρη, δὲν ἐξερεούρουσιν, ἢ βορβόρον καὶ μηδαμῶς λάβαν. Ἐξέρχονται λοιπὸν ἐκ τῶν ἐγκάτων τῆς γῆς ὄγκοι βορβορώδεις ἱκανοὶ νὰ σχηματίσωσιν ὄρη ὀλόκληρα. Τὸ μοναδικὸν τοῦτο φαινόμενον συμβαίνει ἐκ τῶν ὑδάτων, ἅτινα ἰσχυρῶς συνεθλιμμένα ἐν τοῖς κόλποις τῆς γῆς, ἐκφεύγουσι συμπαρασύροντα μεθ' ἐκτῶν τὰ λείψανα τῶν συνιτρυμμένων βράχων. τὰ μεταβεβλημένα εἰς κόνιν. Τὰ λείψανα λοιπὸν ταῦτα συμμιγνύμενα μετὰ τῶν ὑδάτων, καθίστανται οἱ υπερ-μεγέθεις ἐκείνοι βορβορώδεις ὄγκοι, οὓς ἡ γῆ ἐξερέυ-γεται πάραυτα ἐπὶ τῶν πεδιάδων.

Ἐκ τῶν σημαντικωτέρων ἐκρήξεων τοῦ εἰδους τού-του εἶναι καὶ ἡ συμβατα κατὰ τὸ 1797 πλησίον τοῦ Quito. Ἡ ἐκπυρσοκρότησις ἤρχισε διὰ κυματώδους σεισμοῦ τῆς γῆς ἐπὶ 170 λεύγας, ἐκ μεσημβρίας πρὸς βορρᾶν, καὶ 140 ἐκ δυσμῶν πρὸς ἀνατολὰς. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κινήθεντος τόπου, εἰς διάμετρον σχεδὸν 30 λευγῶν, οὐδεμία οἰκία ἐμεινεν ὀρθία, πολ-λὰ χωρία, ἐκτισμένα εἰς τὰς κοιλάδας, ἐμει-ναν κατατεθαμμένα εἰς τὸν βορβόρον τὸν κατεβλόντα ἐκ τῆς κορυφῆς τῶν ὀρέων. Τέλος εἰς τὴν ὑπώρειαν τοῦ ἡφαίστειου τῆς Τουγκουράγκας ἡ γῆ ἐβράβη καὶ εἰς πολλὰ μέρη ἠνείχθη, καὶ χεῖμαρροι βορβόρου ἐ-χύθησαν ἐκ τούτων. Οἱ χεῖμαρροι τοῦ βορβορώδους ὕδατος (καὶ τοῦτο δὲν θὰ τὸ ἐπιστεύομεν, ἂν τὸ φαινό-μενον δυστυχῶς δὲν ἄφινεν ἰχνη πασιφανέστατα) ὑψώθησαν εἰς τὰς πεδιάδας μέχρις 600 ποδῶν. ὁ δὲ ἐπ' ἐκείνων ἐναπολειφθεὶς βορβόρος, ἐμποδίζων τὴν ῥοὴν τοῦ ποταμοῦ, ἐγέννησε τὰς λίμνας.